

NPB/Marver. reis WUPPERTAL 2006.

Onder het motto: "Einmal im leben durch Wuppertal schweben"

Dinsdag 24 oktober 2006, deze morgen uiteraard vroeg uit de veren, vanwege de afspraak die we hadden met Izak Mauritz, die ons om 08.00 uur zou ophalen op het Stationsplein te Utrecht. Echter de bus was bij Culemborg in een file beland, dus het ging wat later worden. Het telefonisch verzoek van Izak was dit aan de wachtenden in Utrecht mee te delen. Tot opluchting van alle wachtenden ging de koffietent op het Stationsplein op dat moment open en verdween iedereen naar binnen om aan de koffie te gaan. Het weer was niet echt opwekkend het regende en er stond redelijk wat wind. Omstreeks 08.20 uur verscheen voor diegene die al vaker met dit illustere gezelschap had gereisd, de bekende touringcar van Betuwe Express, bestuurd door de immer glimlachende Rinus.

Nadat de koffers waren ingeladen en de passagierslijst gecheckt, werd koers gezet in de richting Enschede. Net buiten Utrecht op de weg richting A28 moest de chauffeur van een schoolbusje nog even testen of Rinus wel uitgeslagen was. De slimmerd trok zijn taxibusje zodanig kort door de bocht, dat Rinus vol in de remmen moest om het busje met kinderen te ontwijken.

Nadat de laatste koffers waren ingeladen en iedereen in Enschede was ingestapt werd vervolgens koers gezet naar de Duitse grens en ging het in de richting van Mettmann. Hier werden we ontvangen in restaurant Neanderstube. Na de inwendige mens te hebben versterkt, hebben we in twee groepen het Neandertalmuseum bezocht, alwaar we door een gids aan onze voorouders werden voorgesteld. Wij weten niet hoe het u daar is vergaan, maar wij moesten toch even slikken..... Stammen we dan toch van de apen af????????? Terwijl wij het museum bezochten had Rinus een "uiltje geknapt" in de bus en was hij uiterlijk weer zo fris als een hoentje (Zijn dag was al omstreeks 06.00 uur begonnen).

Vervolgens richting Wuppertal, waar we omstreeks 17.00 uur aankwamen bij het InterCityhotel.

Een ieder pakte zijn/haar koffers en we verdwenen achter Izak aan de lobby van het hotel in. Daar bleek weer eens, dat Izak de zaken goed had voorbereid. In zeer korte tijd had een ieder de sleutel van de kamer om kwartier te maken.

Op de kamer aangekomen ging na enige tijd de TV aan en verschenen onze namen in een welkomstboodschap op het scherm. Ook ontmoetten we hier de familie Arno en Sylvia Spin, die wegens familieomstandigheden met eigen vervoer naar Wuppertal gereisd waren.

Om 18.30 uur werden we weer beneden in het restaurant van het hotel verwacht om gebruik te gaan maken van een heerlijk buffet diner.

Het InterCity hotel was gelegen in het centrum van de stad Wuppertal, vlak bij het Hauptbahnhof en bij een station van de "Schwebebahn" van de stad, zodat vervoer geen probleem was.

Ook hiermee had onze reisleader weer een goede deal gesloten: voor een ieder was een openbaarvervoerkaart geregeld, die gedurende het verblijf recht gaf op gratis openbaar vervoer. Het was hiermee zelfs mogelijk om via de Bundesbahn naar Dusseldorf te reizen.

Na het diner was men de avond vrij, zodat het centrum van de stad verkend kon gaan worden. Enkele "diehards" trokken dus vanuit het hotel naar het centrum en werden vervolgens verrast door een regenbui die er mocht zijn.

Dit werd toch een beetje teveel van het goede, waarop de meesten die op verkenning waren gegaan weer richting hotel gingen teneinde een slaapmutsje te nemen en vervolgens Klaas Vaak te gaan begroeten.

Op woensdag 25 oktober werden we om 08.15 uur weer in de bus verwacht. Derhalve diende de wekker weer redelijk vroeg gesteld te worden, daar er ook nog ontbeten diende te worden. (Het buffet ontbijt was ook van een 4 sterren klasse.

Dit alles lukte tijdig en een ieder was op het genoemde tijdstip aanwezig bij de bus. Daar het op dinsdag de gehele dag regenachtig was, ving deze dag aan met wat mist. Rinus moest alle zeilen bij zetten om de vochtige ramen via de ventilatie droog te krijgen, hetgeen na een tijdje rijden ook lukte. Izak had twee GdP-collega's van de politie Wuppertal gecharterd om ons de nodige informatie te laten verschaffen. Dit lukte uiteraard en we kregen alle cijfertjes en info te horen, waarom deze streek beter en mooier was.

We stopten in het dal bij de Müngstenerbrücke. Dit is een stalen spoorbrug van 500 meter lang, die 107 meter boven de rivier de Wupper is gebouwd. Deze brug is dit jaar 109 jaar oud en is de hoogste spoorbrug van Duitsland. Volgens de collegae die ons begeleidden, is deze brug ook geliefd bij mensen die zelfmoord plegen. Om deze brug een verfje te geven is 13.000 kilogram verf nodig. De leeftijd van de brug geeft ook al aan, dat alles aan deze brug nog is " geklonken". Dit wil zeggen, dat alles met klinknagels is bevestigd. Volgens een bron zitten er meer dan een miljoen van deze klinknagels in deze brug (waaronder 1 van goud). Vanuit het dal was de brug eerst moeilijk te zien vanwege de mist. Na een tijdje trok de mist op en kon je vanuit het dal de trein over de brug zien rijden. Na ruim een half uur vertrokken we met de bus richting Schloss Burg te Solingen, terwijl de zon ondertussen steeds meer ging schijnen.

Dit slot bevatte een historisch museum dat heel interessant was. Ook was er een modelspoorbaan in één van de torens. Deze bleek achteraf alleen 's middags geopend te zijn. Dit was de reisleiding niet bekend. De bezichtiging van het slot was voor een aantal ouderen onder ons niet of slechts gedeeltelijk mogelijk, daar er in het slot veel trappen waren, die ook erg lang waren. Maar ja, toen het slot werd gebouwd wist men nog niet, dat er ooit een tijd zou komen, dat men over een lift beschikte. Niettemin was het bezoek meer dan de moeite waard

Na vervolgens bij de Bereitschaftspolizei van Wuppertal een voortreffelijke lunch te hebben genoten, vertrokken we met de bus voor een rondrit door de omgeving. We stopten nabij het stuwmeer waar men de hoogte van het water in de Wupper regelt. We zijn allemaal uitgestapt en hebben rond het laatste deel van dit meer gelopen. Achteraf bleek de weg langer en op sommige plaatsen steiler dan verwacht. Met enige moeite volbracht een ieder deze mooie wandeling, waarna we met de bus richting hotel zijn gegaan.

Om 16.00 uur werden we allemaal verwacht op het station Hauptbahnhof van de Schwebbahn, voor de rit naar Vohwinkel. De Schwebbahn is een uiterst doelmatig openbaar vervoermiddel dat sinds 1901 voor personenvervoer wordt gebruikt. Momenteel worden per dag ongeveer 80.000 personen met de Schwebbahn vervoerd. We waren vroeg genoeg in Vohwinkel, zodat de inwendige mens via een gesmeerde keel verzorgd kon worden.

Om 17.00 uur vertrok de speciaal voor ons gehuurde "Kaiserwagen" voor een rit naar het eindpunt in Oberbarmen en weer terug naar Vohwinkel. De bestuurders waren in klederdracht evenals de Nederlandse vrouwelijke gids, die al lang in Wuppertal woonde en in een apotheek werkzaam was. Zij vertelde ons veel over Wuppertal en omgeving en uiteraard over de Schwebbahn. De lengte van de Bahn was 13,3 kilometer tussen de twee genoemde stations. 10 kilometer van de bahn is boven de rivier de Wupper en de rest(3,3 kilometer) boven de straten in Wuppertal. Bijna de gehele lengte is gerenoveerd, zodat deze minder lawaaiig is. De wagens vertrekken nu iedere 3 minuten van een station. Als alle renovaties gereed zijn zal men op 1,5 minuut gaan rijden. Men verwacht dan ook het dubbele aantal passagiers te vervoeren.

Hierna werden wij om 19.15 uur verwacht bij het tegenover het hotel gelegen Chinese restaurant China Garten voor een weldadig buffet diner. Na dit diner was men vrij de rest van de avond in te vullen.

Donderdag 26 oktober een dag met uitgesproken mooi weer voor de tijd van het jaar. We mochten uitslapen. We werden pas om 08.45 uur bij de bus verwacht. Echter alsof we weer in onze kinderjaren terug waren: we waren niet te stuiten. Al om 08.30 uur was iedereen in de bus aanwezig en kwam Rinus er achter dat hij de bus in de verkeerde richting had gezet. Daarom niet getreurd, deze vakman was niet voor een kleintje vervaard en wist snel de juiste richting te vinden.

We gingen op weg naar Solingen. Na een korte rit naar de genoemde plaats werd gestopt bij de voordeur van de fabriek van Zwilling, de bekende messenfabrikant. Dit bedrijf bestaat al sinds 1731 en is over de gehele wereld bekend.

De rondleiding in de fabriek, door een vakkundige gids die al meer dan 40 jaar aan het bedrijf was verbonden, was voor iedereen een verrassing. Geen van ons zal na deze bezichtiging ooit nog serieus in een winkel een mes van dit bedrijf bekijken en zeggen: "Wat is dat mes duur".

We hebben het gehele fabricageproces kunnen bekijken. Volgens ons was er niemand die zich verveeld heeft deze ochtend. Na de rondleiding konden we in de shop van Zwilling de door dit bedrijf gemaakte producten tegen een korting van 20% kopen. Velen maakten hiervan gebruik. Omstreeks 12.30 uur stapten we weer in de bus om richting Bereitschaftspolizei te Wuppertal te gaan voor een goed verzorgde lunch.

Hierna werd koers gezet naar het hotel in Wuppertal. De bus werd geparkeerd, zodat ook Rinus weer op krachten kon komen en iedereen werd vrijgelaten, zodat er gewinkeld kon worden.

Vervolgens werden we omstreeks 16.30 uur verwacht bij het Brauhaus in Wuppertal. Dat werd dus weer een ritje met de Schwebebahn om er te komen. Het Brauhaus was gevestigd in een voormalig zwembad. In het gebouw werd dus ook bier gebrouwen volgens het "Deutsche Reinheitsgebot" in diverse soorten, zoals hell, dunkel, in december bockbier enzovoort. Dit werd ons verteld tijdens een bezichtiging van het brouwgedeelte van het Brauhaus.

Na de rondleiding werd een drietal vaatjes bier aangeslagen en werd een diner opgediend, inclusief "Germanenschmaus". Dit laatste was een soort kaantjes en reuzel, dat op erbij geserveerd donker brood kan worden gesmeerd, waarna er een soort kwark overheen moest worden gedaan. Het resultaat smaakte goed. Vervolgens kwamen er grote schalen met gebraden vlees, gehakt en worstjes op een bed van een aangezuurde kool(soort koolsla) op tafel. Nadat een ieder zich tegoed had gedaan aan het voedsel en het bier werd het Brauhaus in groepjes verlaten. De laatste groep vertrok naar eigen zeggen nogal laat, maar zij hadden dan ook een schone taak: "De biervaatjes moesten leeg"!!! Het was de volgende morgen duidelijk zichtbaar wie zich hiervoor hadden opgeofferd. De reisleiding had ook deze dag bij alle deelnemers weer goed gescoord.

De rest van de avond waren we weer vrij om te doen en te laten wat men wilde. De meesten gebruikten de rest van de avond om de koffers te pakken.

De temperatuur was deze dag 23 graden C. Veel te warm voor de tijd, maar niemand vond dit erg. Het was qua weer een geweldige dag.

Vrijdag 27 oktober de dag van vertrek. Het begin van de dag was wat grijs en vielen er een paar spetters regen. Later op de dag kwam de zon weer vanachter de wolken en werd het toch nog weer een mooie dag.

Om 09.00 uur vertrok de bus, nadat de koffers weer in het laadruim waren gezet. Het reisdoel lag ten oosten van Wuppertal, zodat we nog een eindje verder Duitsland in reden. Hierdoor zagen we nog een prachtig stuk van het Bergische Land, zoals de regio rond Wuppertal heet. Na ongeveer een uur bereikten we Radevormwald. Waar de Gira fabriek was gevestigd. Bij onze aankomst wapperde bij het hoofdgebouw van dit bedrijf de Nederlandse vlag, ter ere van ons bezoek.

Het merk Gira is voor kenners hét merk voor schakelmateriaal en alles wat daarmee te maken heeft. Van hier werd onder begeleiding van een directielid van het bedrijf koers gezet naar het Uelfetal. Dit was in het verleden een zwembad geweest in de rivier, doch was nu het gebied van een hengelsportvereniging. Aan het water was een prachtig restaurant, met dezelfde naam. Hier werd met lichtbeelden een uiteenzetting gegeven van de opzet en het ontstaan van de fabriek. Tevens werden we getrakteerd op koffie met koek.

Na deze uiteenzetting gingen we terug naar de fabriek, waar we een rondleiding door de gebouwen kregen. Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken, dat er een aantal onder ons waren die mogelijk dachten: "Wat moeten we in vredesnaam bij dat bedrijf". Ook in dit bedrijf werden ons de ogen geopend en ontdekten we, dat ook dit weer een reuze interessant bedrijf was. Het stond ook hier bol van de robots, die van alles in elkaar zetten en ook gelijk testen. Het bedrijf heeft zo min mogelijk voorraad, omdat dat financieel en qua magazijnruimte schadelijk is. Het magazijn werd in dit bedrijf trouwens geheel beheerd door de computer, die alles nauwkeurig bijhield. In dit magazijn had niets een vaste plaats en werden de voorraden daar geplaatst waar ruimte was in de schappen. Aan het eind van de rondleiding werd het totale assortiment getoond in een showroom. Nee is in dit bedrijf bijna niet te koop. Aanschaf van producten was niet in de showroom mogelijk, maar in Nederland wel via de Technische Unie. Na de bezichtiging ging het weer terug naar het Uelfetal, alwaar ons een waar diner werd aangeboden. Dit smaakte ook weer voortreffelijk.

Na deze heerlijke maaltijd werd de terugreis aanvaard. Uiteraard bleek dat Duitsland ook het probleem fileleed kende. We reden er dus rechtstreeks in. Rinus liet ons meedrijven in de stroom en op een gegeven moment kwamen we toch weer op snelheid.

Onderwijl had één van de passagiers het idee opgevat om een ieder te motiveren zijn-haar Duitse Euro's af te staan als compliment voor de chauffeur. Want.... wat er ook gebeurde hij hield het hoofd koel, wist ons veilig en beheerst door de drukte en files te voeren en is als klap op de vuurpijl op diverse foto's met een "big smile" te bewonderen. (zeg eerlijk het blijft een knappe vent als hij lacht)

Ook de reisleader(s) mogen nog genoemd worden, want alles was tiptop geregeld. Het hotel was picobello. Het voedsel uitstekend. Verder mag genoemd worden dat zij toch ook weer zeer geslaagd zijn in het zoeken van te bezichtigen locaties. Hulde. Dank aan allen die hebben bijgedragen aan het welslagen van deze onvergetelijke dagen!!!!!!!

Tot slot willen wij opmerken, dat het prachtige weer dat we tijdens ons verblijf in Duitsland hadden zeker een positieve bijdrage leverde aan alle positieve ervaringen die we hadden tijdens ons verblijf. Alles zag er hierdoor toch heel wat gezelliger uit dan de eerste dag toen we op de heenreis waren naar ons reisdoel. Volgend jaar misschien verstandig om een korte broek mee te nemen, dan wel een Lederhose aan te schaffen.

Inmiddels heeft iedereen een mail ontvangen, waarin het reisdoel voor volgend jaar bekend wordt gemaakt. Wij hebben al een ernstige aantekening gemaakt voor het tijdvak eind oktober 2007.

Met dank voor alle goeds,

Uw persoonlijke verslaggevers.
Henk Busser en Willem Kromhout